

Aprenent a ser grans

L'Espai Thyssen de Sant Feliu de Guíxols invita per primer cop una altra col·lecció a l'exposició temporal per començar a teixir complicitats amb vista al museu

La Fundació Bancaixa cedeix 45 obres de 21 autors, entre ells Sorolla, Picasso, Renau i Valdés

Amb el començament de les obres del futur museu ja quasi a tocar, l'Espai Carmen Thyssen [<http://www.espaicarmenthysen.com/>] comença a assumir el seu paper d'amfitrió buscant complicitats amb altres col·leccions que puguin entrar en diàleg amb els fons de la baronessa. Així van argumentar el responsable de la col·lecció, Guillermo Cervera, i l'alcalde de Sant Feliu de Guíxols, Carles Motas, el fet que per primera vegada des que es va inaugurar el centre al monestir, el 2012, l'exposició temporal d'estiu se sustenti sencera en una col·lecció externa, la de la Fundació Bancaixa de València, amb l'excepció d'una sola peça que hi aporta l'amfitriona. "L'any passat ja vam tenir obres convidades del MNAC i del Liceu, i ara ens obrim encara més per avançar-nos a les complicitats d'un futur museu", va afegir-hi Pilar Giró, directora artística de l'Espai Thyssen i comissària de la proposta.

Iconografies. De Sorolla a Picasso i Valdés, reuneix 45 obres de 21 autors, datades entre finals del segle XIX i el 2005, procedents totes de la Fundació Bancaixa de València, el president de la qual, Rafael Alcón, va recordar que atresora un dels fons de gravats de Picasso més importants d'Europa. Precisament dues sèries del pintor malagueny, la dels dibuixos que va realitzar el 1955 en adquirir la casa taller de La Californie, i que va convertir en un homenatge a Matisse, i els sis linogravats que va consagrar el 1963 a la seva dona Jacqueline Roque, ocupen dues de les sales principals i seran, probablement, un dels reclams de l'exposició. La imatge més icònica, però, tractant-se d'una col·lecció valenciana, s'ha reservat a l'infal·lible Sorolla, tres quadres del qual serveixen per articular els primers àmbits del muntatge, dedicats a la representació de la llum, del paisatge i de la vida quotidiana, confrontant la pintura feliç d'aquest especialista a somiar platges d'infància amb obres d'artistes posteriors.

Alguns d'aquests diàlegs són previsibles, com els que s'estableixen amb els mestres de l'escola luminista (Ignacio Pinazo, José Mongrell o José Navarro), però d'altres revelen ecos sorollescos molt fecunds, com l'Equip Crònica, Luis Arques, Rosa Torres, Joaquín Michavila o Francisco Sebastián. L'associació més espectacular, de tota manera, és la que estableix el quadre de Sorolla de dos nens acostant-se a les onades de la platja amb dos paisatges de l'anglès Julian Opie, de qui Carmen Thyssen aporta l'única peça de la seva propietat: un retrat del pilot de F-1 Jenson Button. A l'espai dedicat a la reinterpretació dels mites, ja sigui evocant els mestres o recorrent a la tradició clàssica, hi destaquen obres de Sean Scully i Josep Renau, però sobretot Manolo Valdés, exmembre de l'Equip Crònica i creador, ell mateix, d'una personal mitologia.

Pel que fa als terminis del museu, l'alcalde va insistir que confia que les obres puguin començar l'any que ve, amb un pressupost global d'uns sis milions d'euros, dels quals la Diputació de Girona n'ha compromès 1,2, mentre que l'Estat i la Generalitat encara no s'hi han implicat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 29-06-2019, Pàgina 36

-El Punt Avui. Nacional 29-06-2019, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1628381-aprenent-a-ser-grans.html>